

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

DEN NYE KIRKEN PÅ TEISEN
er snart klar til bruk,
og vi beregner at første
gudstjeneste der blir
14. oktober POKROV.

Men selv om den begynner
å bli ferdig, betyr ikke det at
vi er ferdige med innsatsen
vår. Vi trenger fortsatt gaver
til å betale utgiftene med,
*Så vær snill å ikke glemme
kirkens behov!*

* * *

KLOSTERET I HURDAL

11. november er det
KULTURKVELD med
gresk musikk og mat.
*Panagiotis Pavlos stiller opp
sammen med flere andre.*

* * *

24. oktober er det
STORT LOPPEMARKED
med mange fine ting
og mye helt nytt.
Vi har også klær og sko
til herre, stor størrelse.
Benytt anledningen!

Nº 3
2015

DEN ALLHELLIGE GUDFØDERSKEN MED BARNET i kuppelen i Portkapellet i klosteret i Hurdal. Nedenfor er det engler mellom vinduene, og de bærer profetiske symboler på Guds jomfruelige Mor Maria. Lenger ned er det de fire store høytidene. Jomfru Marias Fødsel, Tempelgang, Bebudelsen, og Hensovnelsen.

På ytterveggen (ut i tilbygget) finner vi vår Herre Jesus Kristus på høyre side og Jomfru Maria med Barnet på venstre side. Kapellet er viet til Guds Mor Den Ubrennbare Tornebusk.

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com.groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

ADRESSER & TELEFONNUMMER

hierodiakon: fader Serafim, mob. 934 39 016
 kor/ kontor: Foreløpig ledig

Menighetsråd: f. Johannes (formann),
 f. Serafim, Torstein Theodor Tollefsen,
 Thor Stange, Zorica Ranisavljevic,
 Toska Struksnes, Thomas Såheim.

Revisjonskommisjonen:

Inger-Johanne Nilssen,
 Radinka Nikolovska og Zaid Kaleab.
 Medlemsavgift (frivillig): kr.500,-

Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396
 Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor»
 og «Ortodoks Røst», www.ortodoks.org
www.klosterprodukter.com
facebook.com/trifonkloster

KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER:

*St. Georg i Neiden
 St. Georgs ortodokse kapell i Neiden
 starost: Oiva Jarva

*Maria Bebudelse i Bergen

Gudstjenestested:
 St. Sunniva på Florida.
 Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05
 Leser: Ronald Eugene Worley
 konto: 5233.05.01006
 hjemmeside: www.ortodoksibergen.no

*Kristi Forklarelse i Rogaland

Starost: Ionel Nicu Radu,
ionel_radu@ortodoksstavanger.no
 / konto: 3265.11.10407
 Hl. Martyr Elisabets kapell
 hjemmeside: <http://ortodoksstavanger.no/>

*Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø

Lonni Lepp, e-post: lonnilep@online.no
 Martinus Hauglid:
 e-post: martinus.hauglid@gmail.com

*Johnsegarden i Sogn og Fjordane

Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad
 Leser: Asbjørn Olav Flåm, tlf. 57 71 69 00
 e-post: kboklade@online.no
 Hl. apost. Johannes Teologens kapell

Gravplass: Helgøya kirkegård

Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo:

fader Johannes mob.: 472 71 396

NKR representant: Torstein T Tollefsen

NTSF representant: f. Johannes

Forum for Ortodoks Kirkesang:

«De myrrabærende kvinners» forening:
 Kontakt: Janette Khoury
 kontonr.: 2050 29 66945

Ikonmaler: Ove N Svele, tlf. 22 63 06 09
 e-post: og-svele@online.no

Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704

*Hl. Nikolai-kapellet på Majorstuen:

Kontakt: f. Johannes

Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes
 Teknisk/lay-out medarbeider: Ove N. Svele
 Korrektur: Peter Svele

GUDSTJENESTER

✠ I BYGGETIDEN FOR DEN NYE KIRKEN PÅ TEISEN ✠
FORRETTET VI NÅ GUDSTJENESTENE I GAMLEKIRKEN
 St. Nikolai-kapellet på Majorstua, krypten i Majorstua kirke, Kirkeveien 84

DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00
 i sommerferien og andre ukedager kl.10:00 (*andre gudstjenester se i listen*)
 Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd.

<i>sivil dato</i>	<i>ukedag</i>		Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende kan ta del i Nattverden. Husk fasten og forberedelsesbønnene!
2015	☪ klokkeslett		Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken.

3. okt. lørd. kl. - Liturgi i Sandnes.

4. okt. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Avslutning på Korsopphøyelsen.

10. okt. lørd. kl. - Liturgi i Bergen

11. okt. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Igumen Khariton bekjenneren

14. okt. onsd. kl. 10:00 Liturgi. Guds Moders beskyttelse

17. okt. lørd. kl. - Liturgi i Bodø

18. okt. sønd. kl. 11:00 Liturgi.

25. okt. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Hymnografen Kosmas av Maium. Simeon den nye teologen. Diakon Irakli forretter med oss på georgisk.

1. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Ioann av Rila. Johannes av Kronstadt

7. nov. lørd. kl. - Liturgi i Bergen. Родительская суббота.

8. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Stormart. Demetrios av Thessaloniki

14. nov. lørd. kl. - Liturgi i Sandnes.

15. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi.

22. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi.

28. nov. lørd. ☪ Julefasten begynner! Начало рождественского поста! ☪

29. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Apostel og evangelist Matteus.

4. des. fred. kl. 10:00 Liturgi. Jomfru Marias Tempelgang.
 Введение во Храм пресв. Богородицы.

5. des. lørd. kl. - Liturgi i Sandnes.

6. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Aleksander Nevskij, Mitrofan av Voronezh.

12. des. lørd. kl. - Liturgi i Bergen.

13. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Apostel Andreas, Frumentios av Etiopia

19. des. lørd. kl. 10:00 Liturgi. hl. Nikolai undergjøreren. Св. Николай чудотв.

20. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Ambrosius av Milano, Antonij av Sija og Nil av Stolben

27. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. De hellige forfedrene

28. des. mand. kl. - Liturgi på klosteret i Hurdal. Hl. Trifon.
 Преп. Трифон печенгский

EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig.

Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь!
 SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

BØKER OG HEFTER TIL SALGS I KIRKEN:

- *Tito Colliander: Gresk-ortodoks tro og livssyn; 54 sider, kr.50,-
- *Erkebiskop Paavali: Vår tro; 88 sider, kr.150,-
- *Hl. Serafim av Sarov; 108 sider, kr.150,-
- *Epifanij den vise: Hl.Sergej frå Radonesh 48 sider, illustrert. kr.50,-
- *Stavropoulos: Detakere i guddommelig natur / Ortodoks lære om frelsen; 88 sider, kr.130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I – en antologi ved f.Johannes red.); 155 sider, ill. kr.220,-
- *Den ortodokse kirkes guddommelige liturgier Faste og variable tekster til de tre liturgier; 208 s., innb. ill.; kr.298,-
- *Roma og Konstantinopel. En økumenisk konfrontasjon; 40 sider, kr.50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II – en antologi ved f.Johannes red.); 111 sider, ill. kr.150,-
- *En munk fra Østkirken: Om Liturgien. kr.50,-
- *Filokalia v/ f.Johannes; 189 sider, kr.200,-
- *Tjetverikov: Optina-klosteret. kr.170,-
- *Ortodoks bønnebok f.Johannes (overs. ect.); 192 sider, kr.248,-
- *Hl. Trifon av Petsjenga; 104 sider, ill. kr.150,-
- *Gudstjenester, sakramenter og skikker i Den ortodokse kirke, 32 sider, kr. 40,-

En Munk fra Østkirken

* * *

JESUS VENTER

Det er dem som avslår å følge Jesus. En av dem er den unge mannen som ”gikk bedrøvet bort, for han var meget rik” (Luk 18:23).

Hva hender videre med ham? Man vil gjerne tro at han senere gav bort alt han eide, for deretter å vende tilbake til Jesus. Og vi har lov til å nære et slikt håp fordi han var ”bedrøvet”. Ikke irritert eller opprørt, men bedrøvet. Han beklaget altså sin beslutning. Bedrøvelsen bærer fruktbare spirer i seg. Hvis jeg unnsår meg, kan jeg i det minste sørge over det.

”Selg alt du har...” (Luk 18:22). Frelseren er ubøyelig i sitt krav til den unge mannen. Kristi hjerte er på en gang brennende og påvirkelig som gull som smelter, mens Hans vilje er hard som diamant. I Jesus forenes de galileiske høydenes blidhet med de solsvidde Judafjellenes rene strenghet.

Hyrdene går ut og oppsøker sine får...

Episoden med den samaritanske kvinnen viser oss hvordan Jesus bærer seg ad når Han vil nærme seg mennesker. Jesus drar fra Judea til Galilea. ”Han måtte gjennom Samaria” (Joh 4:4), står det i Evangeliet. Men det var ikke den eneste mulige veien. Jesus kunne ha fulgt Jordanelvens andre bredd. Det var imidlertid ”nødvendig” for Ham å passere tett forbi Sykar for der å møte den samaritanske kvin-

nen. Slik er nådens ”det er nødvendig”. Er ikke min livsvev spunnet av slike Jesu omtanker? Når jeg betrakter mitt eget liv, ser jeg ikke da slike ”inngrep” gå gjennom det som en rød tråd?

Jesus ville møte samaritanerinnen like ved det jordstykke som Jakob hadde latt gå i arv til Josef. Samaritanerne følte seg på en særlig måte knyttet til de to patriarkene. Og Jesus vil møte sjelen på ”deres egen jord” – der den enkelte føler seg hjemme.

Jesus ”elsket Marta og hennes søster og Lasarus...” (Joh 11:5). Evangeliet sier ikke at Jesus elsket familien i Betania som et hele. Han elsket hver og en av dem med en spesiell, uendelig fint avstemt kjærlighet. Det betydde ikke nødvendigvis en gradforskjell, men vel nettopp en sart nyanse...

Jesus ber samaritanerinnen om noe å drikke (Joh 4:7). Det gjør Han som kan gi denne kvinnen alt, men for hennes skyld setter Han seg så å si i gjeld til henne. Ved helt fra samtalsbegynnelse ydmykt å gi seg selv til henne gjør Han det lettere for henne å utleve seg. Hans ydmyke anmodning åpner døren.

Det er i huset til en spedalsk i landsbyen Betania, kalt ”de fattiges hus”, at Jesus tar imot den kostbare nardussalven som en kongelig salvelse

forts. neste side ▶

TANKENE VÅRE FORMER LIVENE VÅRE MUNKEN TADEJ AV VITOVNICAS LIV OG LÆRE

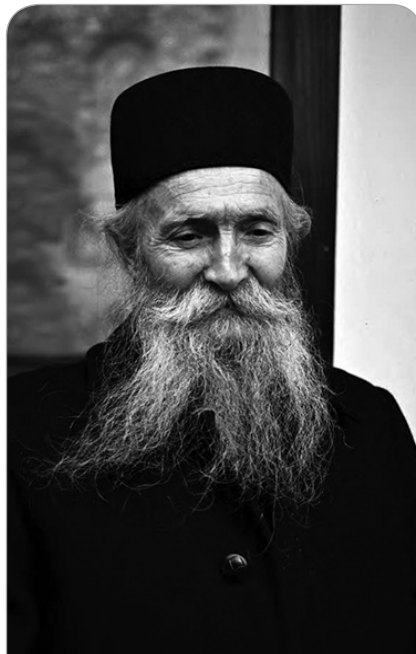
Sammenfattet av St Herman av Alaska Broderskapet
oversettelse av Cecilie Nielsen

KAPITTEL 12

OM INDRE FRED

1. Vi må overgi oss til Herren. Vi må overgi oss selv og alt vi har til Ham, for Han er alltid tilstede. Han ønsker at vi skal være stille og ha fred, uten noe som helst tanker. Det betyr at hjertet må forholde seg stille. Kirkefedrene sier at nous (sinnet) må synke ned i hjertet. Det er der sinnet må være, uten tanker eller forestillinger. Kirkefedrene sier også at vi må sysselsette sinnet med Jesusbønnen. La tankene alltid si Jesusbønnen, for Han er alltid tilstede, og la oss alltid ha fellesskap med Ham.

2. Vi vet at mens Herren levde i legemet, var Han god mot alle mennesker, til og med de som forfulgte Ham – Han, den Allmektige Gud. Han viste oss hvordan vi skal unngå ondskaper og ikke stritte mot den. Han sa det selv (jfr. Matt. 5:39). Å ikke slåss mot ondskap betyr å

bevare sin indre fred. Å slåss mot ondskap er ondskap; det innebærer ønsket om å hevne seg på ondskapsfullt vis. Det er det de falske åndene lever på. Men når de angriper oss og ser at vi ikke tar igjen, så avvæpner og overvinner vi dem med den freden vi besitter. Derfor må vi prøve å be sånn: ”Herre, hjelp

meg å bevare min indre fred, lær meg hvordan jeg skal holde meg rolig og fredlig og snill, akkurat som englene dine.”

For å kunne gjøre dette må vi være sammen med Herren i tankene våre hele tiden. Du skjønner, vi gir all tankevirksomheten og oppmerksomheten vår til dem vi elsker. Akkurat sånn burde vi være mot Gud, for som vår Fader ber Han med myndighet at vi gir tilbake det Han har gitt oss. Dette er til vårt eget beste, for at vi skal kunne få smake Hans glede, fred og liv. La oss derfor lære å vende oss til Gud og utrettelig søke Ham gjennom bønn.

3. Kirkefedrene forteller oss at vi må bevare den indre freden på enhver bekostning og alltid være fulle av glede, alltid i godt humør. Men selv hl. Johannes av Kronstadt sier, ”Vi er akkurat som været: den ene stunden fyker vinden, en storm raser, det er torden og lyn og regn –
forts. neste side ▶

▶ *forts. fra side 3 (...Jesus Venter)*
på sitt hode, som en kvinne bringer i en alabasterkrukke (Mk 14:3).

Her møter vi kontrasten mellom fornedrelsen og forherligelsen – de to ytterpolene i Jesu liv.

Det er i min spedalske sjel at jeg for Hans føtter vil knuse (o.a. krukken er så trang i åpningen at den må knuses for å få ut salven) den

alabastkrukken hvor jeg har min nardussalve – min angers og min lydighets ”ekte trosskaps”-salve.

I ånden vender jeg tilbake til Jakobs brønn. Er Jesus der meget forskjellig fra det Han er i Betania? Nei, Han er akkurat den samme. Viser samme stille medfølelse, samme naturlige myndighet.

Utmattet har Han satt seg på kanten

av brønnen. Han venter på den samaritanske kvinnen. Han venter på meg.

Herre, du er blitt trett i din søking etter meg. Du har ikke veket tilbake for å dra den lange og besværlige veien. Nå har du satt deg der du vet at jeg vil komme forbi. For du vil at jeg på samme tid skal møte din ømhet og din tretthet, denne trettheten som så vidunderlig uttrykker din kjærlighet. ■

men så titter solen frem og vi føler oss vel igjen. Så kommer det enda en storm og så videre.” Han sier at fordi vi lever i kroppen er vi under stor innflytelse av disse atmosfæriske forholdene. Når forholdene er dårlige, når det atmosfæriske trykket ikke er for høyt eller for lavt, og når været er fint, da har vi det også bra. Men når himmelen blir grå og tilskyet blir vi deprimert. Vi må lære oss å bevare den åndelige balansen, og når været er skyet og det blåser må vi ha fred og være glad.

Vi må prøve og alltid være ved godt mot, alltid glad, fordi de onde åndene alltid ønsker at vi skal være nedfor.

4. Du må arbeide litt for å kunne bevare husfreden. Fred begynner først i hver og én av oss. Når vi har fred inni oss sprer vi den rundt oss til andre. Du ser jo selv at det er så få ydmyke og milde sjeler på jorda – men også at de virkelig er velsignet. De blir ikke fornærmet uansett hvordan du prøver å såre dem. Uansett hvordan du behandler dem er de alltid stille og fredlige og de bare sørger inderlig over at du er i en slik åndelig selv-tortur.

5. Vi overskrider alltid Guds bud. Vi vet at jordiske myndigheter straffer lovbrudd og at lovbrudd kan få livslange konsekvenser. Åndelige overskridelser har også følger, om ikke enda større. Det kan ikke bli noen fred i verden dersom hver og en av oss ikke har indre fred.

6. Som Hl. Serafim av Sarov sier, for at vi skal ha fred og bli frelst må vi ofte ta en nøye kikk inni oss og spørre, ”Hvor er jeg?” Mens vi gjør det må vi være på vakt med sansene våre, særlig øynene, så de kan kom-

me oss til nytte på en åndelig måte. Nådegaver gis kun til dem som arbeider for dem ved stadig å vokte over sjelen sin.

7. Hvordan vet vi om vi lever etter Guds vilje eller ikke? Om du er trist av en eller annen grunn betyr det at du ikke har overgitt deg til Guds vilje, selv om det kan se ut sånn. Den som følger Guds vilje har ingen bekymringer. Når han trenger noe, ber han simpelthen om det. Hvis han ikke får det han ber om, er han like lykkelig som om han hadde fått det. Et menneske som har overgitt seg til Gud, frykter ingenting, ikke en gang ranere, sykdom eller død. Uansett hva som skjer utbryter det mennesket alltid, ”Det var Guds vilje.”

8. Vi har fått mulighet her på jorda til å overvinne all ondskap med fred og stillhet. Vi kan ha fred når vi lever i fredlige og rolige omstendigheter, men den freden er ikke like stabil og vedvarende som den freden vi tilnærer oss under mer kaotiske forhold. Når du forflytter deg fra stille omstendigheter til kaotiske, forvandles humøret ditt med én gang og du blir irritert – plutselig blir du angrepet av onde tanker, og sinnet befinner seg med ett i helvete. Det var slutten på den freden. Derfor leder Herren oss gjennom lidelser og sorg – sånn at vi gjennom dem kan tilegne oss ekte fred. Uten Ham ville vi ikke hatt styrken til å overvinne disse tingene.

Vi har jo den hellige martyren Katarinas eksempel, som led for Kristus da hun var veldig ung, bare atten år. Forfølgerne hennes kastet henne torturert og ødelagt inn i et fengselshull da Herren viste seg for

hende. Da hun spurte Ham, ”Herre, hvor har Du vært?” Han svarte, ”Jeg var her i hjertet ditt, hele tiden.” ”Hvordan kan det ha seg, Herre, når hjertet mitt er urent og fullt av ondskap og stolthet?” ”Jo,” sa Herren, ”men du har satt av plass til meg der. Hadde ikke jeg vært sammen med deg ville du ikke kunnet bære all denne smerten. Jeg skal gi deg styrke så du kan holde ut helt til det er over.”

Kirkefedrene sier, ”Vi vet at Gud elsker oss når Han tar oss med gjennom mange lidelser og ulykker.”

Fred etterlater jeg dere, Min fred gir Jeg dere: ikke som verden gir, gir Jeg dere. La ikke hjertene deres bli forferdet, og frykt ikke (Johannes 14:27), sier Herren, som er Veien, Sannheten og Livet (jfr. Johannes 14:6).

9. Lær å elske de små tingene. Prøv alltid å være moderat og enkel i alle ting. Gud gir sjelen fred når den er moden nok. Herren ser på oss og er glad for at vi lengter etter Hans fred. Inntil sjelen er moden nok til å motta Herren vil Han av og til la oss se og kjenne at Han er tilstede overalt og at Han fyller alle ting. Dette er øyeblikk som gjør en helt ubeskrivelig glad. Men så skjuler Herren seg igjen for at vi skal fortsette å lengte etter Ham og søke Ham med hele hjertet.

10. Vi er så triste i ånden, alt er bare sorg og smerte. Du har sett det selv: når du har fred er alt godt, men i dette livet varer ikke den freden lenge. Den blir lett forstyrret. Og nettopp derfor må vi alltid kommunisere med Kilden til livet, med Gud – alltid, uten opphold. Så fort vår indre fred blir forstyrret må vi

forts. neste side >

be om Hans hjelp – akkurat som et lite barn som, når det er adskilt fra moren, gråter med én gang og roper på henne. Det er redd for å være alene. Akkurat sånn er det med sjelen vår også: når den føler seg alene (adskilt fra Herren) lider den veldig, men når den er sammen med Herren, uansett hva slags ulykker den er kommet opp i, da er alt bra igjen. Sjelen klatrer over alle vanskeligheter fordi det er sånn en glede å være sammen med Herren; en føler guddommelig glede og fred. Sjelen vet at den må igjennom ild og vann i denne verden for å kunne overvinne de småtingene som tilhører denne verden som plager oss sånn. Tanker får oss til å gjøre alt mulig rart, så mister vi freden vår og så plages vi av samvittigheten vår. Disse samvittighetskvalene er ikke annet enn Guds dom i oss. Så vi må gjøre fred med vår Himmelske Fader og vende oss helhjertet til Ham, be om tilgivelse og om at Han gir oss sin Nåde og sin guddommelige styrke for at vi alltid skal ha fred og glede, akkurat som englene og de hellige. Amen.

11. Vi har fått tildelt mange gaver fra Gud, men vi vet ikke hvordan vi skal leve som best, og så lager vi et helvete inni oss selv og sprer det rundt oss. Biskop Nikolai (Velimirovitsj) fortalte en gang en historie om en prest som spurte gang på gang om å få bli overført til en annen menighet. Biskop Nikolai svarte på forespørselen etter en stund og sa, ”Fader, jeg ville gjerne oppfylt ønsket ditt om å overføres, om du bare ikke tok med deg selv dit!”¹

¹ Hl. Nikolai (Velimirovitsj) antydte at presten ville være like ulykkelig i en annen menighet, da det ikke var stedet,

12. Når et menneske ligger under makten til onde ånder, får det en falsk følelse av trygghet. Djævelen frister ham ikke med noe. Vi har alle perioder med fred og ro men også perioder med kamp. Herren tillater dette sånn at vi får erfaring i åndelig krigføring og lærer hvordan vi skal vinne over ondskap. Vi trenger masse tid før vi kan gjøre det av med negative egenskaper vi tilnærte oss i barndommen. Vi trenger en erfaren åndelig veileder som selv har vært igjennom alle disse fasene i åndslivet. En åndelig far eller veileder kan lære oss hvordan vi skal overvinne slike egenskaper og hvordan vi vinner og bevarer indre fred.

Hl. Isak Syreren sier, ”Bevar din indre fred uansett hva det koster. Bytt ikke den indre freden din ut med noe som helst annet i verden. Gjør fred med deg selv, så gjør himmelen og jorden fred med deg.”

13. Vi må alltid være på vakt. Vakt-somhet og skjelningsevne er det vi trenger. Herren sa til Josva, sønn av Nun, ”Hva du enn gjør, tenk deg nøye om” (jfr. Josva 1:8).

Om vi først tror at det vi er i ferd med å si er til nytte for noen, men så etter å ha brukt skjelningsevnen vår, bestemmer oss for at det egentlig ville såre den personen, da er det bedre å være stille. Vi må skjelne i alt. Når en skjelner er en også vakt-som. Vakt-somhet behøves også når en ber. Oppmerksomheten må være der før vi går inn i bønn. Vi må vite hva vi ber om i bønn. Du skjønner, når vi ber om en tjeneste av noen, sier vi ”Jeg vet at du kan hjelpe til om du setter deg til verks.” Det be-

men heller hans indre tilstand, som forstyrret ham.

tyr at vi er oppmerksomme rundt ordene vi ytrer når vi ber om hjelp.

Om det er sånn når vi henvender oss til ett menneske om hjelp hvor mye mer da burde vi ikke fokusere oppmerksomheten vår da når vi ber til Herren, som er livet vårt! Men vi har funnet opp måter å forkorte bønnereglen vår på: vi gjengir bønnene våre som om det skulle vært en liste eller lest fra en bok. Hjertet og følelsene ligger ikke i dem, og så til slutt er vi ikke bevisste om hva vi har lest.

14. Vi kan gå hvor vi vil eller gjøre hva vi vil, men dette er ikke frihet. Frihet tilhører Gud. Frihet er når ett menneske er fri fra tankenes tyranni. Når han lever i fred, det er frihet. Når han alltid ber, og alltid forventer hjelp fra Gud – han lytter til samvittigheten og gjør sitt beste. Vi må be med hele vårt vesen, arbeide med hele vårt vesen, gjøre alt med hele oss. Vi må heller ikke føre krig mot noen eller ta inn over oss noen som helst fornærmelser. La dem være. I dag ble vi fornærmet av en eller annen – hvem vet hvem som kommer til å fornærme oss i morgen? Vi tenker konstant på disse fornærmelsene, men egentlig burde vi bare la dem være. Vi må aldri la dem gripe om hjertet. Fienden kommer til å gjøre det igjen om vi lar det skje, men om vi bare lar fornærmelsen prelle av oss og forblir fylt av fred, da kommer folk til å gi opp. Og så spør de deg, ”Hvordan kan du alltid være så fredlig? Alle andre er så nervøse og følsomme, mens du ser ikke ut til å bry deg det minste om livet. Hvordan har du blitt sånn? Hvordan greier du å holde deg så rolig?” Vel, det er sånn Herren beskytter oss fra ødeleggelse. ■

~ TITO COLLIANDER ~

8: FRA KONSTANTIN DEN STORE TIL SPLITTELSEN
BLANT DE KRISTNE. 313-1054

KRISTENDOMMENS SEIER

Da den siste forfølgelsen brøt ut, fantes det kristne alle steder: i krigsmakten, i embetsverket, ved hoffet og så videre. Keiser Diocletians egen hustru led martyrdøden.

Men samtidig hadde de kristne ro i det romerske rikets vestra halvdel under visekeiseren Konstantinn Chlorus, og hans kristne ektefelle Helena. Deres sønn Konstantin, som vokste opp ved Diocletians hoff, forsto også snart at forfølgelsene av de kristne var fruktløse.

År 306 ble Konstantin keiser over rikets vestre del. Visekeiser Maxentios, som fortsatte forfølgelsene i den østre del, gjorde opprør, og det brøt ut krig. Før det avgjørende slaget så Konstantin og hans hær over solen på himmelen et kors med innskriften: I dette tegnet skal du seire. Deretter åpenbarte Herren Jesus seg for Konstantin. Han bar et kors i hånden og sa at med kraften fra dette skulle Konstantin beseire fienden. Konstantin lot da fanene sine merkes med kors og soldatene malte kors på skjoldene. Og i slaget ble Maxentios hær beseiret.

År 313 utgav Konstantin ediktet fra Milano, som gav full frihet til alle å bekjenne den kristne tro. Da han senere ble keiser over hele romerriket, favoriserte han de kristne. Han flyttet hovedstaden til Konstantinopel, som ble innviet av

kristne biskoper og som i tusen år ble hovedbyen for den ortodokse kristenhet.

Ikonet viser keiser Konstantin, det hellige Korset og Konstantins mor Helena, som gjenfant Korset.

Konstantins mor, hl. Helena, fikk i oppdrag av sønnen å reise til Palestina. Der gjenfant hun det hellige korset og fikk bygget kirker på Golgota og Oljeberget, i Betlehem og i Mamres lund ved Hebron. Og på disse steder finner det fremdeles ortodokse klostre.

Like før sin død lot Konstantin seg døpe (år 337). Kirken regner ham og hans mor blant de hellige og har gitt dem apostolisk rang. De feires 21. mai.

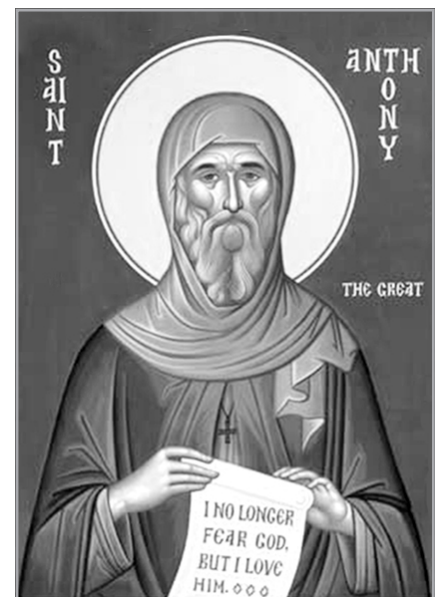
Bare snaue femti år senere, under keiser Theodosios den Store, ble kristendommen romerrikets offisielle religion (år 380).

9: DET KRISTNE
MUNKEVESENET

Det kristne munkevesenet fikk sin begynnelse i Egypt på 200-tallet. Grunnleggeren var hl. Antonios den Store.

Antonios var av rik familie, men en gang hørte han disse Jesu ord bli lest i kirken: "Om du vil være fullkommen, gå og selg det du eier og gi det til de fattige, så skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg." (Matt. 19:21). Ordene gjorde et dypt inntrykk på Antonios. Han solgte hele sin arv og gav pengene til de fattige, deretter bosatte han seg i ørkenen for å tjene Gud i ensomhet. I 20 år levde han i en grotte og ble utsatt for de værste fristelser. En engel lærte ham å veksle mellom å arbeide og å be, og på det viset tilbringe sin tid. Etter hvert var det stadig flere som fulgte hans eksempel, og de dannet til slutt hele eremitkolonier og ba hl. Antonios om

forts. neste side ▶

Hellige Antonios den Store

► forts. fra side 7 (Tito Collinder...)

å bli deres leder, *abba*. Han døde i høy alder i år 356.

Det egentlige klosterlivet ble grunnlagt av hl. *Pakhomios den Store*. Også han var eremitt i 15 år, men deretter fikk han inspirasjon fra Gud til å forene eremittene til fellesskap med felles husholdning og felles regel. På det viset oppsto det første klosteret på en øy i Nilen. Snart ble også det første kvinneklosteret dannet, og dets første abedisse var hans søster.

Grunnvollen for hl. *Pakhomios* klosterregel var kyskheter, ydmykhet og forsakelse av alt jordisk gods, samt uvillkårlig lydighet overfor klosterforstanderen. Uten uttalt velsignelse fra ham, fikk klosterbrødrene ikke foreta seg noe på egen hånd. Man arbeidet hardt og inntok bare ett måltid om dagen, det bestod av brød, grønnsaker, frukt og vann. På søndager var det dessuten et kveldsmåltid.

De klosterregler som alltid har blitt fulgt i den ortodokse kirke, er utarbeidet av hl. *Basilios den Store* (død 379).

Fra Egypt spres munkevesenet til alle de kristne land i øst, men også videre mot vest. Der betraktes hl. *Benedikt av Nursia* som grunnleggeren (han bygde *Monte Cassino* i Italia år 529), og han skrev sin egen klosterregel. Det vestlige klostervesenet fikk en mer verdslig aktivitetskarakter enn det østlige. Munkene dyrket jorden, drev diverse håndarbeide og vitenskap, og de opprettet skoler. I vesten ble det også utviklet et ordensvesen med særskilte *munkeordner*, som benediktinere, fransiskanere, dominikanere og mange andre. ■

FRA MENIGHETENS LIV

Prester, munker, nonner og lekfolk som var med til Selja
(Hl. Sunnivas hule sees øverst midt i bildet)

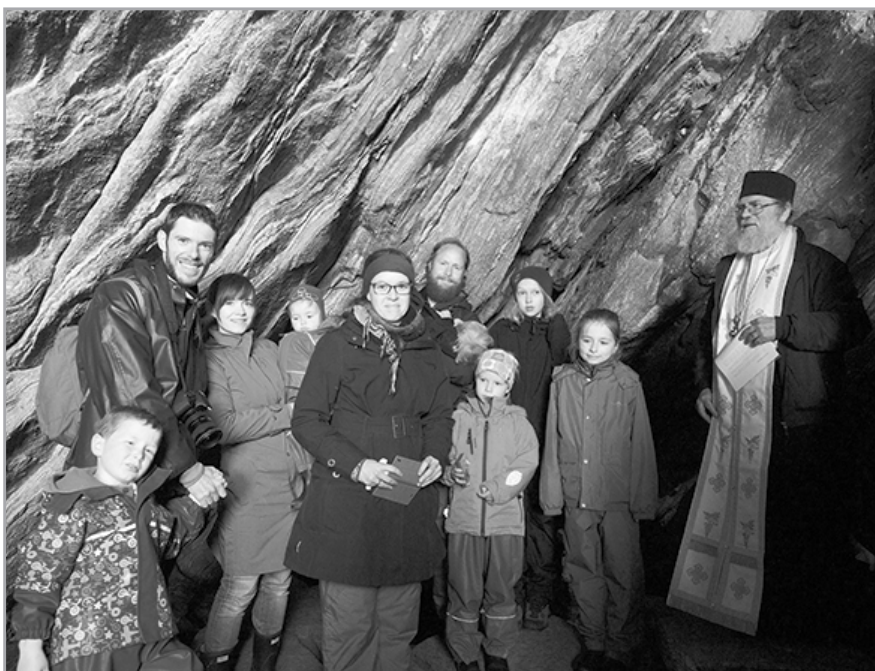
HL. SUNNIVA PÅ SELJA OG APOSTELDAGEN I HURDAL. BESØK FRA SERBIA.

Da vi siste gang var på pilgrimsreise til hellige steder i Serbia, besøkte vi også Krusedol-klosteret på Fruska Gora. Det var et fint besøk, og endte med at vi inviterte f. igumen Sava til Norge. I år kom han og to nonner på besøk til oss.

Og det var et veldig hyggelig besøk på 12 dager. De var bl.a. også med til Selja og gudstjenestene våre der 8. juli. Og på klosteret i Hurdal til aposteldagen 12. juli. Begge steder konselebrerte f. Sava med oss.

På Selja hadde vi det vanlige programmet, men det ble litt spe-

forts. neste side ►

De nye katekumenene og fader Johannes inne i hellige Sunnivas hule på Selja

sielt ettersom vi i løpet av gudstjenesten oppe i hulen fikk ta imot ti personer som katekumener!

Vi hadde også samvær med munkene i det nye Hellige Sunniva-klosteret, og nonnene fra Norddal.

Det bragte oss mye glede.

HELLIGE TRIFONS KLOSTER I HURDAL FEIRET 30 ÅR I HØST. Det ble markert med høytidelig liturgi, vannvielse og innvielse av det nye portkapellet til ære for Guds Mor "Den ubrennbare tornebusk". Kappellet er bygget etter inspirasjon fra Bulgaria, og utsmykket med

forts. neste side ►

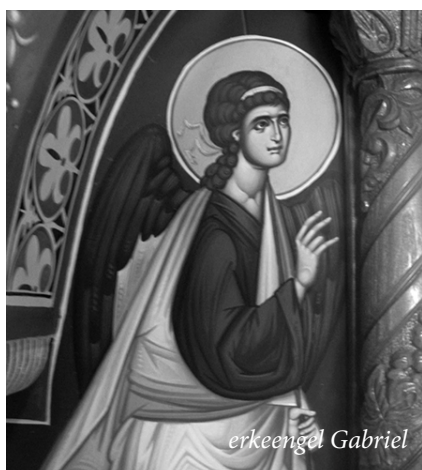
det nye portkapellet

Metropolit Kleopas var tilstede her sammen med fader Johannes o.fl. inne i portkapellet viet til Guds Mor Den Ubrennbare Tornebusk

Hensovnelsen inne fra portkapellet

erkeengel Gabriel

og Guds Mor fra Bebudelsen

Munken Nasari overleverte en kopi av "Guds Moder av Valamo"

fresker av den serbiske kunstneren Blagoe Ninkovic fra Beograd. Alle bildene er relatert til Jomfru Maria.

Feiringen ble ekstra fin ved at metropolitt Kleopas var tilstede (meningen var at han skulle seblere liturgien, men erkebiskop Job unnlot å gi sin velsignelse til det!), sammen med ham var arkimandritt Alexandros og mange medlemmer av den greske menigheten i Oslo. Også Nye Valamo kloster i Finland var representert ved munken Nasari, som overleverte en kopi av "Guds Moder av Valamo" i gave til klosteret. F. arkimandritt Sergej, igumen for Valamo sendte også sin skriftelige hilsen og gratulasjon. (Men fra erkeb. Job og den nye prosten han har innsatt i Skandinavia kom der verken hilsen eller gratulasjon!)

JUBILEUMSFEIRING I NEIDEN. Vi fulgte det nye programmonsteret som vi har innført. I år hadde vi med oss den nye biskopen Elias av Oulu. Det var et veldig hyggelig møte og bekjendtskap. Sammen med ham kom også metropolitt Innokentios av Rwanda og Burundi, samt en av hans prester. Det gav et spesielt preg til gudstjenestene, og symbolsk verdi. Fra Russland kom f. Ser-gij fra Murmansk og en gruppe pilegrimer.

I år feiret vi 450 år for kapellet som ble bygget av hl. Trifon i 1565! Etter gudstjenestene ved kapellet, var det kirkekaffe for alle på Østsamisk museum. Her fikk vi hilsener og gratulasjoner både fra den finske ortodokse kirken (biskop Elias), fra Sametinget ved en fremstående representant, og fra museumsbestyrelsen. (bare vår egen erkebiskop Job og hans prost i Skandinavia glimret med sin taushet og fravær!).

Dagen etter var vi i Sevettjärvi, og konselebrerte sammen med biskopen, metropolitten og det øvrige presteskap.

UTSTILLING AV IKONER av den syriske ikonmaleren Ossama i den nye kirken 13. sept. Det er Svein Sandvold som med stor iver og innsats arbeider for å hjelpe denne ikonmaleren fra Syria som nå bor i Libanon med kone og barn. Det er en hel turne med ikonutstillinger som Svein og Kirsten Sandvold har tatt ansvar for, og med stor suksess. Det på tross av at UDI nektet innreise for kunstneren, som tidligere har vært på besøk i Norge. I tilknytning til utstillingen fikk vi høre Igor Rybak på fiolin og et godt foredrag av prost Trond Bakkevig om de kristnes situasjon i Midtøsten. ■

FRA MENIGHETENS LIV

Dåp:

Lydia Kolberg, datter av Espen Kolberg og Betel Tzahaye Dagnew, Oslo 24. mai

Victoria Eliana Haltstrand, datter av Arne Haltstrand og Fasicia Esheite Abbebe, Oslo 24. mai

Olivia Eunice Golabek-Salmon, datter av Lucas Salmon og Meena Sayeeda Golabek, Oslo 14. juni

Yoel Tewelde Gerezgiher, sønn av Tewelde G Asfaha og Lemlem Btseai, Oslo 28. juni

Mathea Johanne Matthiesen, datter av Hein B og Stela Matthiesen, Bergen 15. august

Veronika Tigchelaar, datter av Michel Tigchelaar og Viktoriia Morozova, Oslo 16. august

Dåp:

Hiyab Solomon, datter av Solomon Alemseged og Mahlet Habtom, Oslo 16. august

Alina Barysnikova (voksen), Oslo 16. august

Bethel Samuel, datter av Samuel Kidane og Abrahatsion Teklehaymanot, Oslo 30. august

Nicolai Maksjuta, sønn av Sergej Maksjuka og Margaryta Shulgina, Oslo 30. august

Konversjon:

Jasin Sakarias Mäkinen, (ved dåp) Hurdal 1. august

Vielse:

Vera Piatrova og Ryhor Sivuda, Oslo 9. august

Katekumenat:

Matthew Figurski, Mahsa Sheikhi og deres datter: Maria Isabella Figurski, Oslo 28. juni

Svein Arne Myhren Tegland, Kristin Holmefjord Tegland, og deres barn: Gjøa Sveinsdotter Tegland, Gjertrud Sveinsdotter Tegland og Nils Sveinson Tegland, Selja 8. juli

Øystein Lid, Ingvild Lid og deres barn: Victoria Lid, Håkon Lid og Kristi Marie Lid, Selja 8. juli

Begravelse:

Takis Kytiri; Født 11.07.38 på Kypros, Død 26.06.15 i Os, Begravet 15. juli i Os.

Metodija Jankovski; Født 26.jan 1943 i Makedonia, Død 15-aug 2015 i Oslo, Begravet 25.aug 2015 i Oslo.

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto. Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis. Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr til 20 000 kr i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KONTO 0532 12 67426 / 2050 03 19357

Vi fortsetter innsamlingen til kirkebygget i Oslo slik vi tidligere har informert om (jfr. menighets blad nr.2 2014, s.13) ifølge vedtak på Medlemsmøtet, og vi ber om forsterket innsats og generøsitet for å fullføre kirkebyggsprosjektet vårt. Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres til å komme på "banen" slik at vi kan realisere vår plan. Mange takk til alle dere som har sendt gaver på menighetens konto!

Julia Chaffin 2000 Thomas Såheim 23.500 Engen kloster 1000 Liljana Hovstø 900 Lonni Lepp 6800
Anastasia Johansen 300 Manjana Kvalheim 450 I-JK Enger 2000 Zorica Ranisavljevic 2000
Eilert Struksnes 2000 Todorka Struksnes 2000 E & T Struksnes 2000 Thor Stange 1600 Kjetil Jikiun 2000
Metodia Jankovski 200 Belka Korshavn 9000 Cristiana Karlsen 100 Slavoljub Jenic 500
Halina Semizhon 1500 R & V Damcevski 200 Nikolai Sjiilov 300 Janette Khoury 30.000 Vera Piatrova 1500
A O Volden 600 Sarita Jankovska 600 Rami H Khoury 10.000 Hani Khoury 10.000 AZ Morch 2000
Peter Svele 2500 OA Langmoen 1000 JWetlesen 5900 Sturla Olsen 2000 NN 200
Radinka Nikolovska 1000 Tatiana Shpak 5000 Dag Markeneg 3200 Einar Hopsdal 5000
Alexandra Leontieva 5000 Regina og Alekseej Kornev 2000 TT Tollefsen 1000 TVatshaug 500
Panagiotis Pavlos 5000 H O Wingerei 500 Sanija Jerotic 1000 OG Svele 5100 Haile K 200
Manjana Kvalheim 1650 MKytyri 300 WSF 3000 E Stoyanova 1000 Maisi Bæckman 8000
Zorica Stojanovic 1000 Kira Holmsen 200 TB Haugse 1000 Tone Roksand 600 Figurski & Sheikhi 2111
IJ Nilssen 1000 Anastasia Bråthen 500 Sanija Jerotic 300

Hjertelig takk for alle bidrag!

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

NOEN TANKER EFTER BESØKET FRA KRUSEDOL

Gud hører og leser våre tanker. Vi vet hvor viktig det er å være menneske, men like viktig er det å tro på Gud og tro på at Han og vi forstår hverandre. Vi ber sammen og får fred og styrke i vår sjel. Sammen hjelper vi på den måte å bygge og gjøre vakrere våre hellige hus. I fellesskap hjelper vi til med det vi kan, og de som trenger hjelp skal få det. Da blir vi alle glade og tilfreds.

Hver dag er mitt hjerte fylt med kjærlighet til Gud; jeg føler Han forstår meg og gjør det mulig å oppfylle mine visjoner.

Takket være Fader Johannes' utrettelige arbeid med å bygge hellige hus, det ene etter det andre, og å gjøre dem stadig vakrere og mer komplette slik at de ligner hellige hus i ortodokse land i Europa, er jeg blitt engasjert med å hjelpe til litt med det som trengs. Det gir meg åndelig tilfredshet, fred i sjelen, flere venner fra mange land, og det styrker ytterligere mitt ønske om å hjelpe til mer, og jeg blir sikrere og rikere av det.

Fader Johannes har bedt meg å organisere besøk til serbiske klostre og kirker ved tre anledninger, og mange fra vår menighet har vært med på disse reisene. Reisene var i seg selv vellykkede, men én episode har fascinert meg spesielt: Fader Johannes spurte om det var mulig å oppspore

graven til en bestemt avdød skomaker og hans kone (Milica og Jakob Terzic). De bodde og jobbet i Norge og ble kjent med Fader Johannes her. De uttrykte ønske om at han skulle besøke deres grav dersom han en gang var på reise i Serbia. Og nettopp slik ble det; med hjelp fra min familie klarte vi å finne deres grav som var i klosteret Kamenac. Fader Johannes forrettet «opelo» ved graven, og vi fikk kaffe og kake servert av nonnene der. En tilsynelatende liten handling, men en handling som viser hvor stor Fader Johannes' kjærlighet er, og hvor langt han strekker seg for å oppfylle våre ønsker. Jeg føler at Fader Johannes er en direkte forbindelse mellom Gud og oss.

Vi har besøkt mange vakre og viktige klostre og kirker på våre tre reiser. På siste reise i september i fjor besøkte vi klosteret i Krusedol i Nord-Serbia. Det var min visjon at det kunne knyttes gode bånd mellom våre menigheter. Vi overnattet der to netter i deres «Konak», gjestetehus, og den siste morgenen var vi

tidlig oppe til liturgi i kirken. Vi tok nattverd og ble invitert til frokost. Det ble snakket om løst og fast, men plutselig og overraskende hører jeg at Fader Johannes foreslår at vi skal invitere Fader Sava til å være vår gjest i Norge og besøke menigheten og klosteret i Hurdal. Alle var begeistret for dette og tilbød å hjelpe til hvis de ville komme, og sammen inviterte vi ham.

Og de kom i juli i år. Og det ble organisert et kjempeflott program for gjestene. De stortrivdes og beundret alt de fikk se og være med på her hos oss. De var bl.a. med på tur til Selje og besøkte den hellige grotten i fjellet. Båtturen fra Selje til Bergen var en opplevelse, og i Bergen fikk de se viktige kulturhistoriske steder, ledet av Sturla Olsen (som også har vært med på turer til Serbia). I Hurdal var de to dager og to netter og feiret St. Peters dag den 12. juli. I Oslo fikk de en omvisning til de viktigste severdighetene ved hjelp av min sønn Leif John.

Fader Sava og hans følge hilser oss og takker Fader Johannes og alle som bidro til deres opphold her. Jeg personlig var veldig glad og innvendig lykkelig for at besøket ble noe av, og de ga sterkt uttrykk for at det var tosidig.

Belka Korshavn